

NBA

کری ورفنارتمز ققنوس ها را کشیدند

سریال شکست ناپذیری تیم فینیکس سانز سرانجام به پایان رسید. صدرنشین جدول کنفرانس غرب که ۱۸ بازی قبلی اش را به صورت متوالی برده بود، دیورنر ابر گلدن استیت وریزر با نتیجه ۱۱۸ به ۹۶ شکست خورد و به این ترتیب، گلدن استیت باخت دو روز قبل ترش در خانه ققنوس ها را به شیوای قاطعانه تر و با ۲۲ امتیاز اختلاف جبران کرد. با این حال سم گر، سرمربی وریزر در پایان بازی اعتراف کرد که هنوز هم فینیکس سانز را بهترین تیم کنفرانس غرب می داند. این درست همان جمله ای بود که همنای او در تیم وونی ویلیامز، دربارۀ تیم گلدن استیت گفت. در هر صورت با توجه به اینکه سهم هر یک از دو تیم بالا نشین جدول کنفرانس غرب از مصاف های رودروشان یک پیروزی بوده، به احتمال زیاد این بحث که سانز بهترین تیم غرب است یا وریزر همچنان ادامه خواهد داشت.

در ثبت این نتیجه، استفن کری گارد خوش تکنیک گلدن استیتی ها شب خود را از تبدیل شدن به یکی از بدترین شب های زندگی حرفه ای اش نجات داد و ۲۳ امتیاز کسب کرد تا امتیاز ورتنرین بازیکن تیمش باشد. او به جز این امتیازات، ۵ پاس گل هم داد و ۵ ریباوند داشت.

استیو کریس از بازی دربارۀ عملکرد دفاعی تیمش مقابل قهرمان فصل گذشته کنفرانس غرب گفت: «می دانم که این گلدن استیت است که دارد تلاش می کند به فینیکس سانز برسد، نه برعکس.

ما دو سال است که در پلی آف ها حضور نداشته ایم. پس دارم سعی می کنم که خودمان را به آنها برسانیم و می دانم که آنها بهترین تیم منطقه غرب هستند مگر اینکه یکی پیدا شود و آنها را حذف کند».

در طرف مقابل هم ویلیامز سرمربی تیم فینیکس سانز که امتیاز ورتنرین بازیکن آن هم ۲۳ امتیازی بود (داندنره آیتون) در تمجید از گلدن استیت وریزر گفت: «آنها با سرعت دادن به بازی کارشان را خوب انجام دادند.

این همان کاری بود که ما در بازی اول انجام دادیم. این بخشی از یک بازی منطرح است. در کوارتر دوم هر وقت که ما فرصت وفضای خالی به دست آوریم، خارق العاده کار کردیم اما آن تنها کوارتری بود که در انجام این کار نجات داشتیم».

باخت لیکرز در دربی با حضور لبران

لبران جیمز پس از سبزی کردن به دوره مایوس کننده برای رعایت پروتکل های بهداشتی و سلامت NBA درست به موقع به ترکیب تیمش برگشت تا لیکرز را در رنبرد رودریو قریب هم شهری یعنی لس آنجلس کلیبرز همراهی کند اما او هم توانست مانع از شکست لیکرز شود. در ثبت این پیروزی لوک کنارد ۱۹ امتیاز گرفت (۱۷ تا آن) در نیمه دوم بود) که مهم ترین شان دو پر تپا سه امتیاز موفق در دقایق پایانی رقم خورد تا کلیبرز با نتیجه ۱۱۹ به ۱۱۵ لیکرز را شکست دهد. البته امتیاز ورتنرین بازیکن کلیبرز در این بازی مارکوس موریس جوئیور بود که ۲۱ امتیاز گرفت. بل جورج دیگر بازیکن امتیاز آور کلیبرز بود که مانند کنارد ۱۹ امتیاز کسب کرد و در میان تمام بازیکن این تیم بیشترین پاس (۹) و ریباوند (۸) را هم به ثبت رساند.

برای لیکرز هم آنتونی دیویس با ۲۷ امتیاز و ۴ پاس گل و ریباوند امتیاز ورتنرین بازیکن بود. جیمز هم که اولین بازی اش را پس از مثبت شدن تست اولیه کرونا انجام می داد ۲۳ امتیاز گرفت و به آن ۱۱ ریباوند و ۶ پاس گل هم اضافه کرد. بازگشت جیمز پس از آن صورت گرفت که یکسری تست های کرونای تکمیلی انجام داد که نشان می داد او به این ویروس مبتلا نشده است. به این ترتیب جیمز مقابل کلیبرز توانست تنها دوازدهمین بازی خود در بیست و چهارمین مسابقه فصل تیمش را انجام دهد. او پس از مسابقه گفت: «فقط می توانم بگویم کیج شد ام، متأسفم و عصبانی. من در خانه نشسته بودم و هیچ کاری نمی توانستم انجام دهم. امروز برای اولین بار از یکشنبه هفته پیش توانستم یک توپ بسکتبال را بگیرم. امیدوارم بعد از این روزهای خوبی در انتظارم باشد.» با نتیجه این مسابقه کلیبرز از لیکرز سبقت گرفت و یک بهله بالاتر از آن در دره ششم جدول کنفرانس غرب ایستاد.

گزارش

روری اسمیت

تصویر یووه در آذهان مردم دنیا قنچدر برای مدیران این تیم مهم است؟ جوابش در این مثال پیدا است: یوونتوس تنها باشگاه فوتبال جهان است که برای خودش فونت طراحی کرده. در سال ۲۰۱۷ بعد از جلسات متعدد و بررسی های بسیار در مورد اینکه چه نوع فوتنی به بهترین شکل ارزش ها و مأموریت باشگاه را منتقل می کند، آن را ابداع کردند و از آن در تمام فعالیت های اقتصادی و ورزشی و فرهنگی باشگاه استفاده می کنند. در فانتز باشگاه در تورین و میلان تنها از این فونت استفاده می شود. چرا به کارگیری این فونت برای مقامات یوونتوس مهم است؟ چون نمادی از برند باشگاه است تا در چشم هواداران امروز و فردای تیم، مهم جلوه کند. هر چیزی که باشگاه منتشر می کند یا آن فونت متمایز و مشخص است. «تصویر» از همه چیز مهم تر است. به همین دلیل، درک اتفاقاتی که در چند ماه اخیر رخ داده، آسان نیست.

اول، اشتیاق شدید و شاید مازوخستی آندره آ. آنیلی، رئیس باشگاه به پروژه سوبرلیگ که نه تنها برای خودش گران تمام شد و موقعیتش در ساختار قدرت فوتبال اروپا را از بین برد، بلکه با رفتی جهانی از سوی هواداران مواجه شد.

بعد از موردی جدی تر، تحقیقات پلیس اقتصادی ایتالیا در مورد نقش شش نفر از مقامات فعلی و سابق باشگاه از جمله آنیلی و پاول نددو، نایب رئیس باشگاه، در نقل و انتقالات باشگاه است. مدیران یووه با اتهامات زیادی در مورد حساب سازی و گزارش نادرست مالی مواجه هستند. پلیس هم به مجموعه های تمرینی باشگاه و ادارات آن هجوم برده. این هم برای تصویر باشگاه خوب نیست.

از طرف دیگر نخواست خاصی در باشگاه وجود دارد. در یک صحنه در قسمت اول سریال «همه یا هیچ» دربارۀ یوونتوس که ما گذشتۀ از شبکه آمازون پخش شد، آنیلی اعضای تیم را جمع کرده و بلندپروازانه از انتقاراتی که از این تیم دارد، صحبت می کند. او با ادبیات و جملاتی دهن درکن به بازیکنان می گوید اصلا از عملکرد یووه راضی نیست. البته این صحنه هانه به فصل قبل بلکه به سال پیش از آن مربوط است که ما نورینزو ساری تیم را به نهمین قهرمانی متوالی سری A رساند. این مربی که به یک چهره نامحبوب در باشگاه تبدیل شد، رفته ولی در مقام مقایسه باید گفت آن سال زیر نظر ساری آخرین فصل از دوران طلایی باشگاه بود. زیر نظر جانشینش، آندره آ پیرلوی کم تجربه، یوونتوس به زحمت سهمیه لیگ قهرمانان را گرفت، از آن هم با اتکا به ناتوانی ناپولی در بازی هفته آخر، در تابستان هم مشخص شد

گزارش

تیم دیگری

نیم قرن انتظار به پایان رسید. در سال ۱۹۷۱ بود که در اولین دوره لیگ ملی را راه اندازی کرد و انتلیکو مینیرو، تیم شهر لیو هوریزو ته، قهرمان آن دوره شد. سال ها به نظر می رسید تیمی که پیراهن سیاه و سفید است، قهرمانی را فقط در دوران تلوزیون های سیاه و سفید تجربه کرده باشد. آنها چند بار اوج گرفتند و بسیاری از بازیکنان شان در تیم معروف برزیل در جام جهانی ۱۹۸۲ به میدان رفتند اما خبری از قهرمانی دوم نبود، تا حالا.

انتلیکو مینیرو در خانه با هیاهو بازی داشت که سخت می جنگید تا از سقوط فرار کند. انتلیکو در اوایل نیمه دوم، با نتیجه دو بر صفر عقب بود اما آنها در عرض پنج دقیقه، جاودیی، سه گل زدند.

قهرمانی به این شکل بسیار شیرین بود اما مواضع تا این حد هم دراماتیک نبود. در هر حال قهرمانی نصیب آنها می شد. دو هفته دیگر از رقابت های لیگ برزیل مانده و اگر با ییا را نمی بردند، تنها فلامنگو می توانست به آنها برسد اما فلامنگو پس از شکست در فینال گویابیلیر تادورس، حس و حال خوبی ندارد. در واقع، هفته ها بود که قهرمانی در جنگ انتلیکو مینیرو بود. با این حال، طرفدارانش جشن نمی گرفتند، چرا که می ترسیدند این کار شگون خوبی نداشته باشد. تا اینکه یکشنبه قبل، سرانجام جشن از راه رسید. انتلیکو در خانه برابر فلو میننزه مغرب بود اما با دو گل بهترین بازیکن فصل، هالک، پیروز شد.

هالک در سال ۲۰۰۴ تنها دو بازی برای تیم ویتوریا از شهر سالوادور انجام داد و سپس به ژاپن رفت. اود رخاخور دور خوش درخشید و شهرتی جهانی کسب کرد و سپس به پرتغال و روسیه رفت. هالک در نهایت راهی چین شد و از پاسال هم سرانجام به برزیل برگشته است.

کریستیانو رونالدو، بازیکنی که آورده شد تا سلطه داخلی را به اروپا بسط دهد، دیگر نمی خواهد بماند.

شاید این حفضی باشگاه به نظر برسد اما هنوز به آنجا نرسیده ایم. بعد از شکست در تجربه انتصاب ساری و پیرلو، یوونتوس دوباره با مسعمیلیانو آگری را به عنوان مربی انتخاب کرد. وظیفه او اولویت دادن به «نتایج» بود - کاری که قبلا کرده بود - نه سبک بازی که دو سال قبل باشگاه را وسوسه کرد ساری را بیاورد. به نظر می رسید یوونتوس فهمیده بود خود بردن برای هویتش مهم تر از نوع بردن است.

وقتی باشگاه برای دومین بار در عرض سه سال در فینال لیگ قهرمانان باخت، خوره پیروزی به جان آنیلی افتاد. روش هوشمندانه و صبورانه ای که باشگاه را به اوج رسانده بود، کنار گذاشته شد و خریدن بازیکنان با هدف قهرمانی سریع، در دستور کار قرار گرفت؛ و این آغاز ویرانی بود

اوضاع اما آنتطور که پیش بینی می شد، بیش نرفت. تیم الکری همین حالا پنج بازی در سری A باخته. تیم های نسبتاً کوچک مثل ساسولو و واقعاً کوچک مثل امپولی از آلبانتس تورین با پیروزی برگشته اند. هفته گذشتۀ برای نخستین بار بعد از ۳۰ سال آتالانتا برابر

اوتورین بیرون آمد. یوونتوس با ۱۲ امتیاز نسبت به ناپولی صدرنشین در رده هفتم قرار دارد. الکری اعتراف کرده چهارمی و کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا هدف غایی تیمش در این فصل است. حتی رسیدن به این هدف نسبتاً معمولی برای یوونتوس، به هیچ وجه تضمین شده نیست. علت این سقوط را شاید بتوان در افول تصویر یوونتوس ریشه یابی کرد. یک چیزی در فوتبال هست که بر اساس آن هیچ کس نمی تواند

وقتی خوره موفقیت، برای جان یووه شد

سقوط بانوی پیر

دو کار در در یک زمان انجام دهد: بازیکنی که به علایقش در بیرون زمین می رسد - هر چه می خواهد باشد، فعالیت در شبکه های اجتماعی، دنیای مد یا تغذیه کودکان گرسنه - در یک جایی با عتاب مدیران مواجه می شود که روی کار خود تمرکز داشته باش. به باشگاهی هم که مراقب هویت و برندش است می گوید تمرکز تر از روی خرید بازیکنان مناسب بگذارد.

البته این همیشه هم درست نیست، بازیکنان می توانند یک شغل خوب داشته باشند یا در شبکه های اجتماعی فعالیت کنند و همچنان بداندن روی کرئر چطور بازیکن حرفه را مهار کنند. باشگاه صدها نفر را استخدام می کند، همه آنها که وقف تاکتیک ها، تغذیه یا مدافع راست خوب بودن نیستند.

بیشتر مشکلات باشگاه در علانیت پشت اداره اش است. آنیلی طرفدار سوبرلیگ است چون مشکلات مالی آنی باشگاه را حل می کند. سیستم کار این لیگ همان است که مقامات این باشگاه متهم به اجرایش هستند: موفقیت فوری. چیزی که باعث می شود تصویر فکری خوب به نظر برسد و به اتفاقاتی که ممکن است در آینده رخ دهد، فکر نمی کند.

این دقیقاً همان چیزی است که یوونتوس بر اساس آن اداره می شود. در سال ۲۰۱۷ وقتی باشگاه برای دومین بار در سه سال در فینال لیگ قهرمانان اروپا شکست خورد، خوره پیروزی سریع به جان آنیلی افتاد. روش هوشمندانه و صبورانه ای که باشگاه را به اوج فوتبال ایتالیا و اروپا رسانده بود، کنار گذاشته شد و خریدن بازیکنان با این هدف که تیم را به سرعت به جام برسانند، در دستور کار قرار گرفت. یک سال بعد، این نگاه به قله خود رفتی رونالدو به تورین آمد. حالا یوونتوس تاوان آن بی صبری را می دهد. رونالدو شاید رفته باشد اما خیلی های دیگر هستند، با قرارداد های وحشتناک که به جان اقتصاد ویران شده از پاندمی می کرویای باشگاه افتادند و خلاص شدن از شرشان هم فوق العاده گران تمام می شود، مثل آرون رمزی، الکس ساندرو و آرون ریو.

الکری در تیمش بازیکنان جوان و مستعدی دارد: ماتیس دلیخت، رودریگو بنتانکورو، مانوئل لوکانتی، دژان کولو سفسکی و فدریکو کیه زا. تصمیم باشگاه برای راه انداختن یک تیم زیر ۲۳ سال در دسته سوم ایتالیا هم با آینده نگری گرفته شد. اما هیچ کدام از اینها ثمر نمی دهد. وقتی تیم و دفتر حساب و کتاب باشگاه براسا ت از بازیکنانی که کمتر از حد شان بازی می کنند و بیشتر از خفشان بول می گیرند، یوونتوس به اینجایش خیلی فکر نکرده بود و همین است که تصویر باشگاه را خراب می کند.

منبع: نیویورک تایمز

تولد سومین سوپر باشگاه بعد از پالمیراس و فلامنگو

هالک فوتبال برزیل را تسخیر کرد

نگاهی به قهرمانی اتلتیکو مینیرو در لیگ برزیل بعد از ۵۰ سال

حریف را با نتیجه چهار بر صفر شکست داد. زاراچو دو گل زد و فرناندس یک گل. یک دیگر را هم هالک به ثمر رساند. اتلتیکو در نیمه نهایی مقابل المیراس دو نتیجه مساوی گرفت و به دلیل گل زده کمتر در خانه باخت. حذفت شد، آن هم در شرایطی که تیمی یک قهرمانی اش را در این جام کسب کرده ولی باید برای قهرمانی دوم منتظر بماند اما در خانه خبری از انتظار نیست. اتلتیکو سرانجام به سطره فلامنگو و المیراس، ابر باشگاه های جدید برزیل غلبه کرد. آنها حالا باید در فینال جام حذفی در دوبازی رفت و برگشت که مصاف اتلتیکو پارانتیرا برزند تا بتوانند دوگانه داخلی را به نام خودشان بزنند.

حالا برزیل سه ابر باشگاه دارد که با سرمایه گذاری های گسترده، توانسته اند خود را از سایر باشگاه ها جدا کنند اما آیا اتلتیکو مینیرو می تواند به این هزینه هایش ادامه دهد؟ فلامنگو در سراسر برزیل طرفداران بسیاری دارد. این باشگاه توانسته در آد خوبی از طرفدارانش کسب کند. بالمیراس هم اسپانسرهای ثروتمند دارد و موفق ترین ورزشگاه نوساز برزیل هم متعلق به آنهاست. اتلتیکو جاه طلب است و به دنبال ساخت ورزشگاه است اما آیا آنها زیادی بلندپرواز هستند؟ رقیب همشهری اتلتیکو، کورزیرو است که در سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ فاتح لیگ و در سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ قهرمان جام حذفی شد اما آن سال ها خیلی دور به نظر می رسند. این باشگاه با مدیریت ضعیف، پول های زیادی را به هدر داد و وارد بحران شد. کورزیرو حالا آماده سومین فصل حضور در دسته یکم برزیل شد. طرفداران اتلتیکو فعلی نمی توانند کمی به تیم خود بیاندازد و از اتفاقات، به تیم های پایین تر بنگرد. هر چه باشد، آنها به انتظاری ۵۰ ساله پایان داده اند.

منبع: ESPN

یادداشت

باشگاه انگلیسی، برخبر تر از رئال مادرید و بایرن مونیخ

چه بر سر اورتون آمده؟

هر چه بیشتر به آمار نگاه می کنم، کمتر می فهمم. اورتون درینج سال، ۵۰۰ میلیون پوند صرف خرید ۴۴ بازیکن کرده. آنها قاعدتاً باید به جلو می رفتند اما پسرقت کرده اند.

خالص خرج آنها در این مدت ۲۱۳ میلیون پوند بوده، یعنی بیشتر از بایرن مونیخ و رئال مادرید. در لیگ برتر، تنها دو باشگاه منچستر یبلغ خالص بیشتری نسبت به آنها هزینه کرده اند.

به عنوان فردی که عاشق فوتبال است، برابرم ناامیدکننده است که آنها این طور پولشان را هدر می دهند. هر کسی که مسئول این خرج ها بوده - مانند ۲۷ میلیون پوند برای خرید دیوی کلاسن، ۳۵ میلیون پوند برای جذب الکس ایووبی و ۲۵ میلیون پوند برای خرید گیلیفی سیگوردسن - باید خیلی جدی پاسخگوی یکسری پرسش ها باشد.

ایووبی در سال ۲۰۱۹ نمی توانست جایی در تیم آرسنال پیدا کند و آن وقت ۳۵ میلیون پوند برای خرید او می برد اند؟ کلاسن در هلند بازیکن خوبی بود اما در همان تاستانی جذب شد که اورتون سیگوردسون و وین رونی را هم جذب کرد و به کلاسن خیلی کم بازی رسید. او حتی یک گل هم نزد.

فرهاد مشیری، سهام دار عمده باشگاه، از فوریه ۲۰۱۶ در گودیسون پارک است. اولین تصمیم او که سه ماه بعد آمدنش گرفته شد، این بود که روبرتو مارتینس، مربی تیم را اخراج کند و تیمی که او در این سال ها ساخته را بهتر سازد.

باید به این اشاره کرد که مارتینس در آخرین فصل حضورش در اورتون، به نیمه نهایی جام حذفی و جام اتحادیه رسیده بود. تیم او که در جام حذفی با نتیجه دو بر یک به منچستر یونایتد باخت، بازیکنانی مانند جان استونز، رومولو لاکاگو، راس بارکلی، لیتون بینر و فیل جاجیکارا را داشت. آیا اورتون حالا پنج بازیکن دارد که بتوان از نظر کیفیت با آنها مقایسه شان کرد؟

نکته طعنه آمیز اینکه مربی فعلی با حمایت روبه رو نیست، می بینم که رافا بنتیس پس از هشت بازی بدون پیروزی، تحت فشار است. بسیاری از طرفداران هم حس دلسوزی نسبت به او دارند اما مشکل بر سر رافا نیست. من با اودر فینال لیگ اروپا در شبکه CBS Sports کار کردم و از دید من فرد فوق العاده ای بود. او همه چیز را دربارۀ تاکتیک ها می داند و می تواند ساعت ها دربارۀ فوتبال صحبت کند. او عمیقاً در کار خود غرق است. بنتیس مصمم بود که اورتون را متحول کند اما به باشگاهی رفته که شباهتی به گذشته ها ندارد.

اورتون من را یاد منچستر سیتی قدیم ها می انداخت: تیمی که انگار یک خانواده بود اما حالا آنها این ارزش ها را ندارند. بازی در گودیسون پارک همیشه سخت بود. البته نه در حد بازی در آنفیلد، ولی در حد بازی در خانه استوک بود. اگر در بهترین سطح خود نبودید، راحت ممکن بود سه بر صفر ببازید.

اما چیزی که در اورتون فعلی می بینید، نشان می دهد که پول لزوماً شادی یا موفقیت نمی آورد. گاهی پول باعث می شود هویت خود را اشتباه تشخیص دهید. ببینید اورتون با خاصس رودریگس چه کرد. او بازیکنی دوست داشتنی است اما در انتهای فصل، او هم نمی خواست در تیم بماند. اورتون پول فراوانی به او داد ولی ثمره خاصی نبرد.

اورتون باید باشگاهی باشد که برای حضور در اروپا بچنگد. مارتینس که این تیم را در سال ۲۰۱۴ به رده پنجم جدول رساند، مرتباً به من گفته که اورتون باشگاهی فوق العاده با پتانسیل بالا است و او که جانشین دیوید مویس شده بود، از حضور در این باشگاه لذت برده است. حالا بحث بر سر ساخت ورزشگاهی جدید در کنار ساحل لیوریول است اما آیا آنها بیش از حد درگیر این پروژه شده اند؟ چه فایده ای دارد که به خانه جدید بروید، وقتی وسایلی برای قرار دادن در آن خانه ندارید؟ مهم ترین استاندارد اورتون افت داده، یعنی خود فوتبال، وقتی به اورتون فکر می کنم، به یاد بازیکنانی می افتم که در این تیم پرورش یافتند، مانند رونی، بارکلی و لئون عثمان. جیمز وون هم می توانست عالی باشد ولی مصدومیت ها نگذاشت. او را خرید اما هوشمندانه ای مانند جولسون لسکات داشت که ۵ میلیون پوند از ولوز آمد. یا شیموس کولمن که با آنها ۶۰۰ هزار پوند خریداری شد اما این باشگاه حالاً به وضعی دچار شده که طرفداران نگران سقوط هستند. اورتون البته سقوط نمی کند اما سبیری طولانی برای بازگشت دارد.

منبع: دیلی میل

پیش بازی

منچستر یونایتد - کریستال پالاس، ساعت ۱۷:۳۰

نوبرانه با «رانگنیک»

استراحت داشته و ویرا مقابل تیمی که در روزهای بازی مسائل زیادی برابرش داشت، انگیزه بالایی برای موفقیت دارد.

منچستر یونایتد را فائتل وارن ویل بوکیا را ندارد در حالی که وضعیت اندیسن کاوانی و لوک شاو هم چندان خوب نیست. آرون وان بیساکا مقابل آرسنال بازی نکرد و شاید در

این بازی هم به دیوگو دالوت که مقابل توچیجی ها عالی بود، بازی برسد. نمائیا ماتیج هم پنجمینه مقابل آرسنال شاید همان ترکیب

مقابل آرسنال امشب چیده شود و مربی آلمانی می تواند مقابل یانگ بویز به بازیکنان اصلی استراحت بدهد. با وجود اخباری که از مصدومیت رونالدوی ۳۶ ساله منتشر شده، احتمالاً ستاره پرتغالی در این بازی هم رهبر خط حمله خواهد بود.

در پاسال هم یواخیم اندرسون شاید بعد از درمان همسترنگ به این بازی برسد اما جیمز کمز آرتور و نشان فرگوسن مصدوم هستند و جوشن وارد محروم است. کریستین بنتکه و لوکامیلیو ویوچ مقابل لیندز روی نیمکت بودند اما در این بازی به ترکیب اصلی برمی گردند هر چند ویلفرید زاه را رهبری خط حمله را

مقابل تیم سابقش برعهده خواهد داشت.

ترکیب احتمالی

منچستر یونایتد: دُخا، دالوت، لیندلو، مگوایر، تلس، مک مینیای، فرد، سانچو، فرناندز، راشفورد، رونالدو، کریستال پالاس: گوانیا، تامکینز، اندرسون، گوئچی، میچل، کالالا، میلیوویوچ، کوپاته، آیو، بنتکه، زاه

منبع: اسپورتنس مول